

Na scéně nikdo. Přichází Radegast a Slavomír, dohadují se.

Radegast: “Tohle přece nejde! Někdo vymazal studentstvu rok paměti a vy to naprosto ignorujete!”

Slavomír: “Ale neignorujeme! Vždyť je učíme každý den něco nového! Předevčírem jsme je naučili expelliarmus, včera si nakoupili studijní materiály -”

Radegast: “O tom právě mluvím - ztráta času! Vždyť chcete dnes se studenty pořádat nějaké branné cvičení! Vždyť byste se měli pokoušet zjistit, kdo -”

Slavomír: “Ale jaképak branné cvičení! Musíme studentům utužit týmového ducha!”

Radegast: “Musíme zjistit, kdo nám zamíchal paměť! Co když to je nějaký přísluhovač Voldemorta, nebo -”

Slavomír mávne hůlkou.

Slavomír: “Silencio!”

Radegast oněmí.

Slavomír: “Teď mě poslouchejte, Radegaste. Není tu žádný přísluhovač Toho-jehož-jméno-nesmí-být-vysloveno. Není tu žádný problém s paměť. Studenti a personál podlehli stresu z blížících se zkoušek. Jasně?”

Radegast se tváří naštvane, pak si ukáže na pus.

Slavomír: (mávne) “Finite incantatem!”

Radegast: (mávne) “Expelliarmus!”

Slavomír zahodí hůlku, Radegast na něj míří. Slavomír ztuhne.

Radegast: (zavrčí) “Slavomíre, realitu můžete popírat jak chcete, ale stejně vás jednou dožene! Jděte si hrát se studenty do lesa, já jdu zjistit, jak se věci mají. Lidé se dozví pravdu.”

Radegast ochází, Slavomír sbírá hůlku, chvíli přemýšlí, jestli Radegasta zastřelit zezadu.

Slavomír: (naštvaně) “Stejně ten váš samizdat nikdo nečte!”

Slavomír se otočí k dětem a oklepe se.

Úvod hry.